

CSOÓRI SÁNDOR

Virrasszon velem a víz

*Fölébredek. Ott kint a tó
s egy idegen ország sötétsége.
Megfejthetetlen madársírás
a bokrok alatt,
mintha valakit gyilkolnának.*

*Szesztől nehéz a fejem s nehéz
magamtól is. Derékig meztelen
katonák futottak az imént álmomban,
szúrásra emelt vasvillával
fésülték át a borzas parkot.*

*Engem kerestek? Téged, a régi száműzöttet?
Már nem emlékszem. Egy kövön
vérfolt sötétlett. Arrébb egy föltaszított
viharlámpa. Sárral keveredett a láng
s ettől minden olyan véges volt, szégyentelen.*

*Aludnék bosszúból is: felejténém
európai álmomat, a hasonfekvők rémületét,
de csak motozok, téblábolok az idegen csöndben,
megengedem a csapat, folyjon a víz,
virrasszon velem reggelig.*

Újtestamentumi sorok

*Boldogok a részegek,
mert övék a tavaszi sár,
a tavaszi mocsok,
a marokkal szájbatömhető jázminlevél.*

*Dong-bong a világegyetem
egy cserebogár szíve körül,
övék e lomha dongás
és nincs ennél siratnivalóbb lárma
a kerekföldön.*

*Boldogok a részegek,
mert nekik nem kell elalvás előtt
a világszínpad füstös drámája,
a mindennapi rom,
az áldozataival eljátszogató tenger,
nem kell a bársonypárnán
virrasztó aranyérem,
elalusznak ők egyedül is a padokon,
a tegnapi sírok között.*

*Boldogok a részegek,
lebegnek fától-fáig,
májusból őszi zúzmarába
s a tömör káposztafejeket
csókolgatják a lucskos kertben,
mintha elveszített családjukra
találtak volna évek után.*

*Boldogok a részegek,
mert övék a másnap, az undorodás,
az emlékezet bagolyszemében
az a sárga örvény,
amelyből minden halálra odalátni,
szétnyitva mellükön a rongyíng,
mint elhalasztott kivégzésen.*

*Boldogok a részegek,
mert övék a törvénytelen hó
mámora, a törvénytelen dacé,
az égre föltántorgó mutatóujj
baljós próféciaja,
mikor a józanok keze még mozdulatlan
s a szentségtörőké is a föld felé csüng
szalmasárgán, mint az akasztottaké.*

Picasso, bikával s nővel

Orosz János festménye

*Azt mondják: rég halott már az a férfi
s fáradhatatlan jobbkeze tokba zárva a föld alatt pihen.
Ha igaz a hír: mért jelenik meg mégis váratlanul
egy bika hátán s annyi de annyi megúnt kísérlet után
mért ő rabolja el Európát a jobbak elől?
Mert ő az a Don Juan, aki a diólevélnek is tudott udvarolni.
A tengert ringató ágyékoknak.
Mert ő az a poklokat járó mesterember,
aki a falra vetülő árnyékokból is
megteremti saját világosságát.
Virágvasárnap szörös királya is lehetne számárháton,
egyszál magában, de a megváltáshoz
neki a Nő is kellett, a megcsalható, az istenülő,
a narancsos húsú, véges asszony. Nézd, hogy öleli,
nézd, hogy tapad rá, tüzes nedvekkkel a testét körüljollya.*

CSORBA GYŐZŐ

Irigyen

*Számomra ismeretlen s az is maradó
tájak meg évek eljövendő urai
s eljövendő világok otthonos-vagány
kalandozói szemetekben furcsa fény
az enyémmel végképp nem rokonítható
együgyű kisfiúk s kislányok ostobák
mily őszintén irigy vagyok s tanácstalan:
hogyan pótolhatnám sosem pótolhatom
a majd ti-látta éveket meg tájakat
ó gazdagabbak többek nálam százszor is!*